

N:o 97.

Ank. till Riksd. kansli den 27 april 1906, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om beredande af särskild pension åt postbetjänten S. Z. Abramssons änka och minderåriga barn.

(2:a U. A.)

Uti en till Riksdagen den 30 mars 1906 aflåten proposition (n:o 112) har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att bevilja postbetjänten Salomon Zacharias Abramssons efterlämnade änka Mina Johansdotter Abramsson och makarnas fyra minderåriga barn, Beda Vilhelmina, född den 31 januari 1896, Ebba Ingeborg, född den 24 december 1897, Sigrid Amalia, född den 20 april 1900, och Johannes, född den 15 oktober 1902, ett årligt understöd att från och med den 1 april 1906 å postverkets pensionsstat utgå med 300 kronor till änkan, så länge hon lefver ogift, och med 100 kronor till hvart af barnen, till dess det uppnått en ålder af 18 år.

Till ofvannämnda statsrådsprotokoll har föredragande departementschefen yttrat följande:

»Från generalpoststyrelsen har ingått följande underdåniga framställning:

»Vid postkontoret i Haparanda stationerade postbetjänten Salomon Zacharias Abramsson, hvilken hade till åliggande att beledsaga posten å landsvägspostlinjen Haparanda—Morjärv, anträdde den 1 innevarande mars klockan mellan 6 och 7 på aftonen den vanliga postturen från Haparanda med Morjärv såsom slutmål, därvid såsom postskjutsare medföljde ynglingen Oskar Arvid Hermansson Harrioja.

Emellertid befanns vid tiotiden samma afton ungefär två mil söder om Haparanda ynglingen Harrioja liggande dräpt på den väg, posten hade att färdas, och klockan omkring 1 på natten påträffades ungefär 7 kilometer längre söderut vid gården Harrioja i det förspända poståkdonet Abramssons liflösa kropp, som tydligen gaf vid handen, att Abramsson blifvit dräpt.

Den å poststationen i Sangis sedermera förrättade granskning af i poståkdonet befintlig post gaf anledning misstänka, att en värdepostpåse från Haparanda till Nederkalix, hvilken innehöll värdeförsändelser till högst betydliga belopp, blifvit stulen.

Såsom misstänkt att hafva föröfvat dessa brott, häktades den 2 dennes extra postbetjänten vid postkontoret i Haparanda Karl Emil Åberg, hvilken sedermera först vid polisförhör och därefter vid rannsaking inför häradsrätten i orten erkänt, att han, för att åtkomma posten, mördat ynglingen Harrioja och postbetjänten Abramsson, samt att han därefter tillgripit förenämnda värdepostpåse.

Då sålunda postbetjänten Abramsson tillsatt lifvet under utöfvande af sin tjänst, och då han efterlämnat änka med fyra minderåriga barn, som genom denna illgärning mist allt sitt ekonomiska stöd, har generalpoststyrelsen ansett sig böra redan nu hos Eders Kungl. Maj:t göra framställning om beredande af understöd åt Abramssons efterlämnade familj. Föga sannolikt torde nämligen vara, att, äfven om Åberg skulle dömas att utgifva skadeersättning, han skulle vara i stånd att hålla den mördades familj skadeslös för hvad den i ekonomiskt afseende förlorat genom makens och faderns död.

Abramsson, som var född den 12 september 1870, antogs den 19 december 1889 till reservpostbetjänt och den 3 september 1894 till extra postbetjänt samt utnämndes den 22 april 1898 till ordinarie postbetjänt vid postverket; och har Abramsson hela den tid, han haft anställning i postverket, med nit och plikttrohet fullgjort sina åligganden.

De aflöningsförmåner, som Abramsson vid tiden för sitt frånfalle åtnjöt från postverket, utgjordes — förutom af beklädnadsförmån och traktamentsersättning — af 600 kronor i lön, 350 kronor i tjänstgöringspenningar och 150 kronor i ålderstillägg, eller sammanlagdt sålunda af 1,100 kronor för år.

Abramssons efterlämnade familj består enligt intyg af vederbörande pastorsämbete af hans änka Mina Johansdotter Abramsson, som är född den 27 september 1872, samt af följande barn, döttrarna Beda Vilhelmina,

född den 31 januari 1896, Ebba Ingeborg, född den 24 december 1897, Sigrid Amalia, född den 20 april 1900, och sonen Johannes, född den 15 oktober 1902.

Enligt en af postmästaren i Haparanda och fattigvårdsstyrelsens ordförande därstädes på heder och samvete upprättad värdering af dödsboet efter Abramsson, sådant detta blifvit af änkan Abramsson på heder och samvete uppgifvet, utgöras tillgångarna af fastighet i Haparanda, värd 9,000 kronor, lösegendom till värde af 250 kronor och liffförsäkring 2,000 kronor, eller tillhopa 11,250 kronor. Skulderna uppgå till 10,937 kronor, och behållningen utgör sålunda allenast 313 kronor.

Den pension, som från civilstatens pensionsinrättning kommer att utgå till änkan och barnen, utgör 150 kronor om året. Men enär på grund af gällande reglemente för civilstatens änke- och pupillkassa femton års pensionsafgifter skola vara erlagda, innan full pension från nämnda kassa erhålles, måste, då i förevarande fall erlagts afgifter för allenast sju år elfva månader, änkan och barnen under de fem första åren efter dödsfallet vidkännas ett afdrag af omkring 38 kronor om året.

Beträffande storleken af det årliga understöd, som, utöfver pensionen från civilstatens pensionsinrättning, torde böra tillkomma Abramssons familj, anser generalpoststyrelsen sig böra föreslå densamma till 300 kronor åt änkan och 100 kronor åt hvarje barn att från och med den 1 nästinstundande april utgå å postverkets pensionsstat.

Under återopande af hvad sålunda anförts, får generalpoststyrelsen i underdånighet hemställa,

att postbetjänten Salomon Zacharias Abramssons efterlämnade änka Mina Johansdotter Abramsson och makarna Abramssons minderåriga barn, döttrarna Beda Vilhelmina, född den 31 januari 1896, Ebba Ingeborg, född den 24 december 1897, Sigrid Amalia, född den 20 april 1900 och sonen Johannes, född den 15 oktober 1902, måtte beredas ett årligt understöd att från och med den 1 april 1906 å postverkets pensionsstat utgå med trehundra kronor till änkan, så länge hon lefver ogift, och med etthundra kronor till hvarje barn, till dess det uppnått en ålder af 18 år, samt att nådig proposition härom måtte aflåtas till innevarande års Riksdag.

Då den pension från civilstatens änke- och pupillkassa, som tillkommer änkan Abramsson och hennes barn, är alldeles otillräcklig och tillgångarna i boet efter Abramsson äro ytterst ringa, biträder jag utan

tvekan generalpoststyrelsens ifrågavarande förslag. Abramsson har under utöfning af sin tjänst drabbats af sitt sorgliga öde, och det måste vara statens plikt att träda emellan för att hålla nöden borta från den hårdt pröfvade familjens hem.»

På grund af hvad sålunda anförts hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte hos Riksdagen göra nu förevarande framställning.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit får utskottet hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 april 1906.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.
